

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP Rokiškio rajono k-to ir rajono DŽD Tarybos organas

1953 m. rugpiučio mėn. 16 d., sekmadienis | Kaina 15 kp.

EINA NUO 1950 m.

Nr. 66 (293)

Moteryų taryba kolūkyje

Nuolatinio partijos ir vyriausybės rūpesčio upgaubtos, tarybines moterys tapo didele jėga politinėje, ūkinėje ir kultūrinėje statyboje. Didelius uždavinius tarybinėms moterims iškėlė partijos XIX suvažiavimas. Jų uždavinių sėkmingas įgyvendinimas priklauso nuo moterų tarybų darbo organizuotumo, nuo to, kaip pačios moterys dalyvaus visuomeniniame ir politiniame gyvenime.

Ypatingai žymus moterų tarybų vaidmuo yra kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose. Pagrindinis moterų tarybų uždavinys yra sistemingai kelti moterų politinį ir kultūrinį lygį, skatinti gamybinį aktyvumą, rūpintis darbo ir buitinių sąlygų pagerinimu.

Nemažą darbo patyrimą sukaupe „Lenino kelio“ kolūkių moterų taryba (pirmininkė drg. Bočiarova). Čia reguliariai pravedami susirinkimai, kuriuose svarstomi kolūkių gamybiniai klausimai, aptariami prielaidai darbe trūkumai, nurodomos veiksmingos priemonės jų pašalinimui. Tarybos narės aktyviai dalyvauja visuomeniniame ir gamybiniam darbe. Moterų tarybos iniciatyva kolūkyje organizuotas meninės saviveiklos ratelis, agitgrupė, kurios narės dažnai lankosi kolūkių brigadose su turiningais pranešimais, paskaitomis, organizuoja garsinį laikraščio skaitymą. Drg. Bočiarovos vadovaujama moterų taryba mobilizuoja kolūkių moteris ūkiniu uždavinių vykdymui, padeda moterims, airbancioms laukininkystės brigadose ir gyvulininkystės fermose stiekti naujų gamybinių laimėjimų. Sėkmingo vadovavimo dėka nemažas skaičius moterų — darbo pirmūnių, kaip drg. Kiliene, Vanagienė, Vaštakaitė, seserys Muralytės ir kitos aktyviai kovoja už kolūkių organizacinį-ūkinį stiprinimą. Plačiai žinomos kriulių sėrikės drg. drg. Kriukienė ir Draučienė, kurios nesigaili jėgų ir darbo visuomeninės gyvulininkystės produktyvumo kėlime.

Didelį vaidmenį kolūkiuose darbymečio metu vaidina sezoniniai vaikai lopsečiai — darželiai. Šį reikalą teisingai suprato „Lenino

kelio“ kolūkių moterų taryba. Kolūkyje buvo organizuotas lopselis-darželis, kuriame prižiūrimi 35 vaikai. Ryšium su tuo motinos gali netrukdomai dalyvauti visuose kolūkių gamybiniuose darbuose.

Paskutiniu metu neblogai organizuoja darbą moterų tarpe „Ragelių“, „Žvaigždės“ ir kitų kolūkių moterų tarybos.

Taciau, komunistiškai atkeliant kolūkių kaimo moteris, vadovaujant moterų taryboms yra ir rimtų trūkumų. Visa eilė kolūkių moterų tarybų nusidalino nuo veiksmingo vadovaujamo darbo moterų tarpe. „Socializmo kelio“ (pirmininkė drg. Sabastinašvicienė), Liudo Girso vardo (pirmininkė drg. Celkienė), „Sėtekšnos“ (pirmininkė drg. Zuveckienė) kolūkių moterų tarybos dirba nepatenkinamai. Kolūkių moterys neįtraukiamos į politinį darbą, nedalyvauja agitaciniame darbe, nekelia savo politinio lygio. Čia nešaukiami moterų tarybų susirinkimai, neaptariami einamojo momento klausimai, nekovoja su Žemės ūkio artelės įstatų laužymo faktais. Šių kolūkių moterys silpnai dalyvauja kolūkinėje gamyboje, nemažas jų skaičius neįsdirba darbadienių minimumo.

Būtina pasiekti aktyvų kiekvienos moters dalyvavimą kolūkių visuomeniniame ir gamybiniam darbe. Moterų tarybos turi prisidėti prie veiksmingos kovos dėl stiprios pašarų bazės sudarymo, visuomeninės gyvulininkystės fermų išvystymo, sėkmingo derliaus nuėmimo, valstybinių paruošų įvykdymo. Svarbiausias moterų tarybų uždavinys — mobilizuoti visas kolūketes aktyviam dalyvavimui derliaus nuėmimo ir kulimo darbuose, į kovą prieš grūdų grobstymo atsitikimus. Moterų tarybos turi organizuoti veiksmingą socialistinį lenktyniavimą moterų tarpe siekiant kuo greičiau užtikrinti sėkmingą derliaus nuėmimą ir valstybinių prievolių įvykdymą. Kolūkių moterų tarybos turi tapti rimtais partinių organizacijų pagalbininkais pravedant svarbias politines ir ūkines kampanijas.

Su didžiu pakilimu rajono dirbantieji svarsto TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktosios sesijos nutarimus

Už naujus laimėjimus

Su dideliu susidomėjimu „Naujo gyvenimo“ kolūkių nariai nagrinėja TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktosios sesijos nutarimus. Čia kolūkiečiai supažindinami su TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko G. M. Malenkovo kalba, pasakyta TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktosios sesijoje.

Atsakydami į didžią partijos ir vyriausybės rūpinimąsi, kolūkiečiai dar aktyviau įsijungė į žemės ūkio darbų vykdymą ir priėmė konkrečius įsipareigojimus, siekiant kuo greičiau užbaigti derliaus nuėmimą ir kitus darbus.

G. Liepinis

VISADA KARTU SU PARTIJA

Rokiškio Kultūros namų salėje įvyko miesto komjaunimo aktyvo susirinkimas. Komjaunuliai paminėjo TSRS penkiasdešimtmetį ir apsvaistė TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktosios sesijos medžiagą, draugo G. M. Malenkovo kalbą, pasakyta sesijoje.

Pranešimą „Tarybų Sąjungos Komunistų partijos penkiasdešimtmetis“ padarė LKP rajono komiteto sekretorius drg. Prakapavičius. Syktu jis supažindino komjaunuolius su sesijos nutarimais.

Diskusijose dalyvavę komjaunuliai drg. drg. Klegeris, Litinskas, Eigmaitė ir daugelis kitų pasakojo apie begalį Komunistų partijos ir tarybinės Vyriausybės rūpinimąsi darbo žmonėmis, o ypač jaunimu, kvietė visus dar daugiau suaktyvinti kovą dėl tarybiniam jaunimui keliamų uždavinių sėkmingo įgyvendinimo.

Mūsų partija neturi kitų interesų, kaip liaudies interesai. Štai, TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktosios sesijos nutarimai aktyviai rodo tolesnį mūsų socialistinės Tėvynės stiprinimą, visų darbo žmonių gerbūvio kėlimą, — kalbėjo komjaunuolis drg. Rušenas.

I. Tumas

Atsiliepiant į istorinius nutarimus

Fabrike „Plugas“ liepos mėnesio gamybinis planas pilnai išpildytas, pasiekiant 7 procentus viršplaninio savi kainos sumažinimo, palyginus su 1952 metais.

Per liepos mėnesį, motoristų drg. drg. Pupelio, Dabregos ir medžiagos paruošėjo karpytojo drg. Mikalkėno našaus darbo išdavoje, sulaupyta 1 tona skysto kuro ir 2 tonos geležies.

Aukštų išdirbio rodiklių atsiekė fabriko kalvis Svilpa, tekintojai Milakis, Matulevi-

čius, šaltkalviai Sakalauskas, Šiupinys ir eile kitų, kurie savo išdirbio normas išpildė 130–170 procentų.

Atsakydami į partijos ir vyriausybės rūpinimąsi darbo žmonių gerove, fabriko darbininkai įsipareigoja dirbti sparčiau ir geriau. Sąryšyje su TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktosios sesijos nutarimais ir draugo Malenkovo kalba, fabrike priimami nauji padidinti gamybiniai įsipareigojimai.

B. Sakalnikas

Padėkos žodžiai

Neseniai įvyko eilinė Rybų apylinkės tarybos sesija, kurioje buvo išnagrinėta TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktosios sesijos medžiaga. Šiuo klausimu pranešimą padarė Panemunelio MTS darbuotoja drg. Suvaizdienė.

Savo pasakymuose kolūkiečiai drg. drg. Plerpa, Gai-galaite ir kiti išreikšė karštą padėką partijai ir tarybinei vyriausybei už nuolatinį rūpinimąsi darbo žmonėmis ir kvietė dar aktyviau prisidėti prie kolūkių organizacinio-ūkinio stiprinimo.

A. Macijauskas

Sparčiai vykdyti linų rovimą

Pranešimas

apie derliaus nuėmimą ir siloso gamybą rajono kolūkiuose 1953 m. rugpiučio 15 d.

№	Kolūkių pavadinimas	Išdirbio rodikliai		Nuošalis (ha)	Išdirbio rodiklis (t/ha)
		Uždirbio rodiklis	Uždirbio rodiklis		
1.	„Atžalynas“	76,3	5,8	45,6	
2.	Liudo Girso v.	64,4	—	32,3	
3.	„Tarybų Lietuva“	60,-	19,5	30,5	
4.	„Rageliai“	52,6	26,7	35,1	
5.	Salomėjos Nėries v.	48,5	—	72,4	
6.	„Svityrys“	48,5	—	12,7	
7.	„Nemūnėlis“	48,4	17,1	67,5	
8.	„Žvaigždė“	48,-	—	55,4	
9.	„Socializmo kelio“	47,8	22,5	40,7	
10.	„Stalino kelio“	47,8	2,8	35,7	
11.	„Aušra“	47,7	20,3	74,2	
12.	Mičurino v.	47,7	17,9	25,5	
13.	„Atėitis“	47,4	—	67,6	
14.	„Atojas“	47,1	—	15,6	
15.	„Sėtekšna“	45,9	—	29,5	
16.	„Naujojo kelio“	42,7	2,2	24,8	
17.	„Naujas gyvenimas“	42,6	14,-	69,6	
18.	„1 ž. tankas“	42,2	—	61,4	
19.	Karolio Poželos v.	40,7	—	6,5	
20.	„Jaanop Gyvardija“	40,3	3,-	20,7	
21.	„Lenino kelio“	40,3	—	31,5	
22.	„Tikrojo kelio“	39,5	5,7	5,8	
23.	„Duckiškis“	39,3	—	47,6	
24.	„Pergalė“	38,3	9,9	7,7	
25.	„Gegužės Pirmoji“	35,4	—	27,7	
26.	„Svityrys“	34,8	3,7	72,6	

Rajono žemės ūkio ir paruošų skyrius

Plečiami linarūtės darbai

Šiomis dienomis „Naujo gyventmo“ kolūkyje prasidėjo linarūtė. Darbuose pirmuoja I-oji grandis, vadovaujama drg. Vaštakos. Gerai dirba linų rovimą Gurgzdienė, Čepukaitė ir Kazanavičienė, kurios kasdien žymiai viršija išdirbio normas. Artimiausiu metu kolūkyje linų derliui numinti bus panaudotos linų rovimą mašinos. Išskirti linai tuojau bus mirkomi paruoštose linamarkose.

Linų rovimas pradėtas taip pat „Ragelių“ kolūkyje. Per pirmąją dieną nuranta 4 ha linų.

A. Augis,
A. Labanauskas

RUOŠIASI ŽIEMKENČIŲ SĖJAI

Salomėjos Nėries vardo kolūkis šiais metais ypač sparčiai anėmė grūdinių kultūrų derlių. Tai atliko įgalino Rokiškio MTS prisiūstas savaeigis kombainas. Kombainininkas drg. Šeškus per kelias dienas nuėmė didžiąją žiemkenčių dalį.

Šiuo metu kolūkyje sparčiai ruošiamasi žiemkenčių sėjai, kuri čia netrukus prasidės. Sėjai jau pilnai paruošta virš 6 tonų sėklos, baigtas pūdyimų kartojimas.

J. Vaičiūnas

Sparčiai vykdyti linų rovimą

„Jaanosios Gyvardijos“ kolūkių laukuose 98 ha plote subrendo linų derlius. Pagal su kolūkių valdyba sudarytą sutartį šiomis dienomis Panemunelio MTS prisiūstė į kolūkių linų kombainą. Tačiau dėl blogo mašinos paruošimo linų rovimas kolūkyje beveik dar nevyksta; iki šiol tenurata tik 0,5 ha

linų. Kolūkių valdyba, patikėdama vien MTS pagalba, taip pat neorganizuoja kolūkiečių linų rovimą darbus. Tokiu būdu geriausi linų derliaus nuėmimo terminai kolūkyje praleidžiami.

Negeresnė padėtis ir „Duo-lėškio“ kolūkyje, kur linų rovimas visai nepradėtas, nors

linais užsėla virš 85 ha. Čia niekaip nesulaukiama iš Panemunelio MTS prisiūstamos linarovės.

Su tuo taikstytis negalima. Derlius turi būti numintas be nuostolių. Tuo turi susirūpinti Panemunelio MTS vadovai ir minėtų kolūkių valdybos.

A. Dainius

Žemės ūkio mokesčio įstatymas

(Pabaiga. Pradžia „Po Spalio vėl.“ Nr. 65 (292))

17 straipsnis. Ūkiai piliečių, persikeliančių nu-
statyta tvarka, atleidžiami nuo mokesčio mokėjimo
laikotarpiui sutinkamai su TSRS Ministrų Tarybos
nutarimais.

18 straipsnis. Ūkiai, nukentėjusieji nuo stichi-
nių nelaimių (žemės ūkio kultūrų pasėlių, daugia-
mečių vaismedžių sodinių arba pagrindinio turto
žuvimas nuo krušos, potvynio, uragano, liūčių,
gaisro, žemės drebėjimo, griūtės ir slinkties; gal-
vijų kritimas), gali būti pilnutinai arba dalinai at-
leidžiami nuo žemės ūkio mokesčio rajonų Darbo
žmonių deputatų tarybų vykdomųjų komitetų, pri-
klausomai nuo padarytos žalos dydžio.

Tokia pat tvarka gali būti pilnutinai arba dali-
nai atleidžiami nuo mokesčio mokėjimo ūkiai pa-
grindinio šeimos darbuotojo mirties arba ilgos sun-
ktos ligos atvejais.

Rajonų Darbo žmonių deputatų tarybų vykdo-
miesiems komitetams suteikiama teisė sumažinti
atskirais atvejais mokesčio didumą, neapmokesti-
nant daugiametį sodinių plotą, kuriame derlius
žuvo nuo pavasario šalnų einamaisiais metais.

19 straipsnis. Teikiant žemės ūkio mokesčio
lengvatas, nedarbingais laikytini:

a) invalidai, socialinio aprūpinimo organų pri-
skirti I ir II invalidumo grupėms;

b) luošiai, negali dalyvauti lauko ir kituose
darbuose.

Teikiant lengvatas, prie darbingų asmenų skaičiaus
neprikiriami šeimos nariai — vyrai 60 metų ir vy-
resni, moterys 55 metų ir vyresnės ir vaikai iki 16
metų, sulaukę šio amžiaus einamaisiais kalendori-
niais metais, o taip pat kariai ir moksleiviai mo-
kyklų, kuriose mokslas tęsiasi ne mažiau, kaip vien-
nerius metus.

20 straipsnis. Siekiant skatinti atskirų liaudies
ūkio šakų vystymą ir kitais būtiniais atvejais TSRS
Ministrų Tarybai suteikiama teisė nustatyti papil-
domas žemės ūkio mokesčio lengvatas.

21 straipsnis. Suma mokesčio, apskaičiuoto

ūkiui sutinkamai su šio įstatymo 3 ir 12 straips-
niais, mokama tokiais terminais:

Iki kovo 1 d. — 20 procentų, iki birželio 1 d. —
20 procentų, iki rugsėjo 1 d. — 30 procentų ir iki
lapkričio 1 d. — 30 procentų metinės mokesčio
sumos.

V. Atsakomybė už mokesčio nesumokėjimą ir skundų dėl neteisingo apmokestinimo nagrinėjimo tvarka

22 straipsnis. Laiku neapmokestinami mokėtojai
turi mokėti mokesį ne daugiau kaip už dvejus
praėjusius metus. Peržiūrėti neteisingai atliktą ap-
mokestinimą leidžiama taip pat ne daugiau kaip
už dvejus praėjusius metus.

23 straipsnis. Tuo atveju, kai šio įstatymo 22
straipsnio tvarka iš mokėtojų reikalaujamas mo-
kestis už praėjusius metus, mokeskis mokamas ly-
giomis dalimis dviem terminais: praėjus mėnesiui
po mokesčio pranešimo įteikimo ir praėjus trims
mėnesiams po pirmojo termino.

24 straipsnis. Nesumokėjus mokesčio nusta-
tytais terminais, nepriemokininkų atžvilgiu taiko-
mos bausmės:

a) už mokesčio mokėjimo termino praleidimą
imama 0,2 procento dydžio bauda už kiekvieną
termino praleistą dieną;

b) išėjus mokesčio mokėjimo terminui, aprašo-
mas nepriemokininko turtas, ir byla dėl mokesčio
nesumokėjimo perduodama liaudies teismui, kurio
sprendimu paimamas nepriemokininko turtas tokio
dydžio, kuris reikalingas nepriemokoms padengti;

c) nevienkartinio mokesčio nemokėjimo atve-
jais nepriemokininkai traukiami baudžiamojon at-
sakomybėn.

25 straipsnis. Skundai dėl neteisingo apmoke-
stinimo įteikiami rajono finansų skyriaus vedėjui
per mėnesį laiko nuo mokesčio pranešimo įtei-
kimo dienos.

Rajono finansų skyriaus vedėjo sprendimas ga-
li būti per 10 dienų apskųstas krašto (srities) fi-

nansų skyriui arba respublikos, neturinčios sritinio
padalinimo, Finansų ministerijai.

26 straipsnis. Pareiškimų ir skundų įteikimas
nesustabdo mokesčio mokėjimo ir išieškojimo.

Tais atvejais, kai sprendimas yra padarytas
mokėtojo naudai, neteisingai išieškotos sumos ir
išimtas turtas turi būti gražinti per 10 dienų.

Tuo atveju, jeigu turtas yra parduotas ir jo ne-
begalima gražinti, turi būti atlyginta jo vertė fak-
tiškai gautų, jį realizavus, sumų dydžio.

27 straipsnis. Instrukciją šiam įstatymui taikyti
leidžia TSRS Finansų ministerija.

28 straipsnis. Šis įstatymas įsigalioja nuo 1953
metų liepos 1 d.

Žemės ūkio mokeskis už 1953 metų pirmąjį
pusmetį apskaičiuojamas, remiantis TSRS Aukš-
čiausiosios Tarybos Prezidiumo 1952 metų gegužės
7 d. įsaku „Dėl žemės ūkio mokesčio“, ir
imamąs 40 procentų metinio mokesčio dydžio,
įskaitant 1953 metais pateiktus avansinius mokėjimus.

Žemės ūkio mokeskis už 1953 metų antrąjį pus-
metį apskaičiuojamas sutinkamai su šiuo įstatymu
ir pateikiamas 60 procentų metinio mokesčio dy-
džio, apmokant jį lygiomis dalimis iki 1953 metų
spalio 1 d. ir iki lapkričio 15 d.

29 straipsnis. Įsigaliojus šiam įstatymui, lai-
kyti nustojusiu galios TSRS Aukščiausiosios Ta-
rybos Prezidiumo 1952 metų gegužės 7 d. įsaką
„Dėl žemės ūkio mokesčio“, išskyrus VI skyrių
(Mokesčio priedas ūkiams, į kurių sudėty įeina
vieniši ir mažaišeimiai piliečiai), kurį palikti galioti
iki 1953 metų pabaigos.

30 straipsnis. Pavešti TSRS Ministrų Tarybą
suderinti su šiuo įstatymu anksčiau priimtuosius
TSRS Vyriausybės nutarimus dėl žemės ūkio mo-
kesčio.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo
Pirmininkas K. VOROŠILOVAS
TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo
Sekretorius N. PEGOVAS

Maskva, Kremlius. 1953 m. rugpjūčio 8 d.

PARTIJOS GYVENIMAS

RODINIS - MASINIS DARBAS KOLŪKYJE SVARBIAUSIŲ ŪKINIŲ KAMPANIJŲ METU

Kiekvienos politinės — ūki-
nės kampanijos sėkmę nule-
mia plačiai išvystytas politi-
nis-masinis darbas. Teisingas
politinio ir ūkinio darbo deri-
nimas įgalina pirmines parti-
nes organizacijas kolūkiuose
kelti savo organizuojamąjį ir
mobilizuojamąjį vaidmenį va-
dovaujant ūkinei ir kultūrinei
statybai, nukreipiant kolūkie-
čių, mechanizatorių politinį
aktyvumą partijos XIX-jo suva-
žiavimo iškeltų uždavinių sėk-
mingam įvykdymui.

Reikiamai šį uždavinį su-
prato „Lenino keliu“ kolūkio
pirminė partinė organizacija
(sekretorius drg. Jankuvienė),
kuri savo darbe didelį dėme-
sį skiria politinio darbo
išvystymui kolūkiečių tarpe.
Iš anksto kolūkio komunistai
numatė konkrečias priemones
politinio-masinio darbo išvy-
stymui derliaus nuėmimo me-
tu. Partinės organizacijos su-
darytas 17 žmonių agitatorių
kolektyvas iš priešakinių kolū-
kiečių ir inteligentijos tarpo.
Agitatoriai paskirstyti pagal
atskiras laukininkystės briga-
das. Reguliariai rengiami se-
minarai su einamojo momen-
to uždaviniais, iškilusiais kolū-
kiui, pasidalinama darbo pa-
tyrimu.

Agitatoriai Rinkevičiūtė,
Jankuvienė, Šinkūnas, būda-
mi brigadose, konkrečiais pa-
vyzdžiais iš kolūkio gyvenimo
parodo, kaip partija ir ta-
rybinė vyriausybė rūpinasi

* * *
J. PRAKAPAVIČIUS,
LKP rajono komiteto
sekretorius
* * *

kolūkiečių gerovės kėlimu, pa-
sakoja apie nesugriaunamą ta-
rybinių tautų brolišką drau-
gystę, demaskuoja pikčiausius
lietuvių tautos priešus — bur-
žuazinius nacionalistus, reak-
cingąją katalikų dvasiškią.
Agitatoriai skleidžia pirmūnų
darbo patyrimą derliaus nuė-
mimo ir valstybinių paruošų
vykdymo metu, iškella trūku-
mus brigadų bei atskirų kolū-
kiečių darbe.

Kolūkiečių aktyvumui kel-
ti didelį vaidmenį vaidina
kolūkyje leidžiamas sieninis
laikraštis, kovos lapeliai, ku-
rie skleidžia pirmūnų darbo
patyrimą, nurodo priemones
darbui pagerinti, kritikuoja tin-
ginius, drausmės laužytojus,
skatina socialistinį lenktynia-
vimą.

Išvystytos kovingos agitaci-
jos dėka kolūkyje — II, III ir
IV brigados kolūkiečiai 4 die-
nų laikotarpyje užbaigė rugia-
piūtės darbus ir sėkmingai
vykdo vasarojaus plovimą. To-
kių pavyzdžių yra ir kituose
rajonų kolūkiuose.

Tačiau nežūrint to, kad der-
liaus nuėmimas eina į pabaigą
ir prasidėjo kūtymas bei
grūdinių kultūrų valstybinių
prievolių vykdymas, eilės kolū-
kių, kaip, pvz., „Nemunė-

lio“, „Švyturio“, „Ateities“ ir
kt. agitkolektyvai neišvystė
reikiamu mastu politinio-ma-
sinio darbo. Agitkolektyvai
nepadarė išvadų iš pereitų me-
tų klaidų, silpnai vysto politi-
masinį darbą ūkinių kampani-
jų metu. Neatsitiktinai šiuose
kolūkiuose jaučiamas atsiliki-
mas visų ūkinių darbų srityse.
Kolūkių pirminės partinės
organizacijos ir jų sekretoriai
turi iš pagrindų pagerinti po-
litinį-masinį darbą kolūkiečių
tarpe. Reikia suaktyvinti agi-
tatorių veiklą, nukreipiant juos
į kolūkiui iškilusių uždavinių
sėkmingą įgyvendinimą, plėsti
socialistinį lenktyniavimą
brigadų bei atskirų kolūkiečių
tarpe, reguliariai aižymint jų
darbo rezultatus rodyklių len-
tose. Didelę reikšmę reikia
skirti sieninės spaudos bei ko-
vos lapelių reguliariam išlei-
dimui, talpinant juose pačius
aktualiausius kolūkinio gyve-
nimo klausimus, sustiprinti
kontrolę kolūkių klubų-skait-
tyklų darbui, pasiekti, kad
klubai-skaittyklos taptų tikrais
kultūros židiniais kaime.

Politiniam-masiniam darbui
pagerinti kaime visos sąlygos
yra, tik tam reikia iniciatyvos
ir organizuotumo. Nėra abe-
jonės, kad kolūkių pirminės
partinės organizacijos ir kan-
didatinės grupės pakels politi-
masinį darbą kolūkiečių tarpe
iki reikiamo lygio ir tuo už-
tikrins sėkmingą ūkinių ir po-
litinių kampanijų pravedimą.

Stiprinsime kolūki

Džiugiai sutikome mes, Ka-
rolio Poželos v. kolūkio kolū-
kiečiai, TSRS Aukščiausiosios
Tarybos penktosios sesi-
jos priimtuosius Valstybinio
biudžeto ir Žemės ūkio mo-
kesčio įstatymus.

Aš turiu virš 60 metų am-
žiaus. Nežiūrint senyvo am-
žiaus, aš jau šiame turu iš-
dirbęs 165 darbdienius. Man
pavestą darbą visuomet sten-
giausi atlikti sąžiningai, nes
žinau, kad dirbu savo, o taip
pat visų kolūkiečių gerovei.

Atsiliepdamas į sesijos nu-
tarimus, aš dar labiau kovo-
siu už darbo našumo pakėli-

mą, už savalaikį ir be nuos-
tolių derliaus nuėmimą, už
mūsų kolūkio tolesnį stipri-
nimą, o tuo pačiu prisidėsiu
prie mūsų brangiosios socia-
listinės Tėvynės stiprinimo.

Ne tik aš, bet ir visi kolū-
kiečiai, svarstydami penkto-
sios sesijos medžiagą, pasi-
žada savo atsidavusiu są-
ningu darbu atsidėkoti pa-
jai ir vyriausybei už didį rū-
pinimąsi kaimo darbo žmonė-
ms.

K. BIELSKIS,
Karolio Poželos v. kolūkio
II-os laukininkystės
brigados kolūkiečiai

Mūsų medžiagos pėdsakais

„Po Spalio vėliava“ Nr. 51
(278) buvo patalpintas straips-
nis antrašte „Komunistas —
aktyvus kovotojas už partinių
nutarimų įvykdymą“ kuriame
buvo kritikuojami „Socializmo
keliu“, „Ragelių“ ir keleto
kitų kolūkių pirminių partinių
organizacijų sekretoriai už
abejingą pažiūrą į priimtųjų
partinių nutarimų vykdymą.

LKP rajono komiteto parti-
nių, profsąjunginių ir kom-
jaunimo organizacijų skyrius
redakcijai pranešė, kad iš-
kelti faktai pasitvirtino. Mi-
nėtų kolūkių partinių orga-
nizacijų sekretoriai drg. drg.
Vikanis ir Stakėtenė buvo
išklaustyti LKP rajono komi-
teto biuro posėdyje, kur jie
buvo griežtai įspėti pagrindi-
nai pagerinti nutarimų vyk-
dymą, sustiprinti vykdymo
kontrolę atskirų komunistų
tarpe.

„SAVO“ VIEJOJ
„Naujuoju keliu“ kolūkio pir-
minės partinės organizacijos sek-
retorius Griščenko dažnai patieka
įvairius dokumentus ant stalo,
nerakintus, kai kada ilgą laiką
juos nešiojasi kišenėje, užmirš-
damas padėti į spintą.

1. Paltas — kabykloje,
2. ...o žiotplys kabinate,

Uztikrinti aukštai produktyviosios gyvulininkystės išvystymą!

Žodžiai virto faktais

Pereitais metais eilė Marytės Melnikaitės v. (dabar „Žvaigždės“) kolūkio gyvulininkystės darbuotojų už atstektus laimėjimus, vystant produktyviąją gyvulininkystę, buvo gausiai premijuoti. Šiemet jie pristėmė naujus, padidintus išpareigojimus. Pvz., melžėja Minkevičiūtė išpareigojo primelžti po 2000 litrų pieno iš kiekvienos jai priskirtos karvės, veršininė Čeičienė pasižadėjo išauginti visus 50 štukų veršelių, esant geram jų kūno stoviui, fermos vedėjas Čeičys išpareigojo nedaleisti nė vieno kritimo fakto ir žymiai pakelti gyvulių produktyvumą.

Minėti „Žvaigždės“ kolūkio gyvulininkystės fermų darbuotojai savo žodį garbingai test. Melžėja Minkevičiūtė jau primelžė iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 1200 litrų pieno, veršininė Čeičienė išaugino visus veršukus, pasiekdama aukštą jų paros priaugimą, o fermos vedėjas Čeičys nedaleido nė vieno gyvulių kritimo fakto ir pastekė žymiai aukštesnio gyvulių produktyvumo, palyginant su pereinamųjų metų produktyvumu.

V. TŪSKA,
Juodupės zoovetapylinkės zootechnikas

Stipri pašarų bazė

Tris kartus daugiau negu pernai pašarų šiemet sukaupe „Pergalės“ kolūkio valstiečiai. Sėkmingai atlikę šienapilvę, kolūkiečiai atsiskaitė su valstybe šieno prievolėmis. Šieno paruošų planas viršytas 105 kg. Kolūkyje sparčiai vyksta javapiūtė ir dirvos paruošimas žemkenčiams.

A. Čeičys

Kaip aš auginu veršelius

Nuo pat mūsų kolūkio susiorganizavimo dienų aš dirbu veršininke. Per keturis savo darbo metus išauginau daugiau kaip 145 veršelius. Tai pasiekti, pirmoje eilėje, padėjo gerai organizuota bandos reprodukcija ir prieauglio išsaugojimas visu šimtu procentų.

Svarbiausia sąlyga sveikties, gyvybingiems veršeliams gauti yra geras karvių parengimas veršlavimui bei jų užtūrinimas laiku. Prieš veršlavimą mūsų karvės šeriamos iki gero įmitimo, o naujagimiai veršeliai sveria 30–35 kilogramus.

Kadangi mūsų fermoje dar nėra bendro gimdymo skyriaus, tai veršingos karvės yra pavidamos melžėjų priežiūrai, kurios taip pat rūpinasi ir naujagimiais veršeliais. Naujai gimę veršeliai reikalingi ypatingos priežiūros, todėl iki 19 dienų jų amžiaus prie kiekvieno veršelio priskiriama melžėja. Tik ką gimusiam veršeliui išvalomos šnervės ir ausys nuo gleivių, sausai nušluostant šiaudų arba šieno grįžtelėmis. Po to veršeliai laikomi 19–20 dienų ant storo ir sauso šiaudų sluoksnio.

Praslinkus ne daugiau kaip valandai po apsiveršavimo, karvė pamelžiam. Pusantra arba du litrai krekenų sugirdomi veršeliui. Anksčiau buvo priimta veršelius girdyti krekenomis praslinkus dviems-

S. KVEDARAITĖ,
„Naujo gyvenimo“ kolūkio veršininė

trims valandoms po jų gimimo, tačiau pasirodė, kad tai neteisinga. Krekenas reikia duoti kuo greičiau, nes jose yra apsaugojančios medžiagos, kurios gerai veikia virškinimo organus.

Pirmą dieną veršeliui sugirdomi 3–4 litrai krekenų, o toliau girdymo dozė palaipsniui didinama. Nuo ketvirtos-penktos dienos veršeliai maitinami keturis kartus į parą lygiais pro-tarpiais. Pirmąsias 10–15 dienų veršeliai girdomi motinos pienu, o po to – bendru karvių pienu.

Po 19 dienų veršeliai perkeltami į bendrą fermos veršidę. Šiuo metu mano priežiūroje yra 53 veršeliai, kurie laikomi po 3, atskiruose gardeliuose. Be to, vasaros sąlygomis veršeliai leidžiami į laukę esantį gardinį.

Vieno mėnesio amžiaus veršeliams pradedu duoti nugriebtą pieną ir palaipsniui pralinu prie koncentratų. Sėlenas duodu putros pavidalu. Praslinkus 4 mėnesiams, veršelius taip pat maitinu geros kokybės mišiniu – viklais su avizomis. Jaunesniems veršeliams žalias pašaras yra kenksmingas, nes sukelia viduriavimą.

Gertausias laikas veršeliams auginti yra ganykli-

nis laikotarpis, nes šiuo atveju galima juos ganyti ištiesią parą. Be ganyklinės žolės jiems duodu koncentruotų pašarų, mineralinių druskų ir pašarinių kalkių.

Žiemos sąlygomis veršeliai laikomi šiltame mediniame tvarte. Visuomet žiūriu, kad būtų pakankamas pakratų kiekis, kad visą laiką veršeliai būtų sausi. Geram orui esant veršelius išleidžiu pasivaikščioti į laukę. Išleidusi veršelius, atlieku veršidės vedinimą. Žinoma, vedinimas turi būti atliekamas kasdien, bet reikia vengti skersvėjų. Temperatūrą veršidėje stengiuosi palaikyti ne žemesnę kaip 8–10 laipsnių šilumos.

Iš karto visą darbą organizuodavau savistoviai, tačiau tolimesnė praktika parodė, kad aš kai kur prileisdavau klaidų. Daugiausia sunkumų pasitaikydavo jaunų veršelių priežiūroje, nustatant dienos maitinimo davinį. Kad išvengčiau šių trūkumų, nutariau stoti į mūsų kolūkyje suorganizuotus trimečius agrozootechnikos ir žemės ūkio meistrų kursus, kuriuose mokausi jau antri metai. Taip pat daug praktinės paramos man suteikia kolūkio vetsanitaras drg. Čepukas.

Teisingos priežiūros, gero šėrimo ir priešakinio zootechnikos mokslo dėka mano veršelių grupėje per 4 metus nepasitaikė nė vieno veršelių kritimo fakto.

Nesirūpina kiaulių ferma

„Nemunėlio“ kolūkis šiais metais gavo gana dideles pajamas iš kiaulių ūkio. Gerų rezultatų čia pastekė kiaulininkė Bieliūnienė, nuo metų pradžios iš 6 motininų kiaulių jau išauginusi 62 paršelius.

Tačiau kolūkio valdyba (pirmininkas Aleinikovas), pasitenkinusi pasiektais laimėjimais, vistiekai nustojo rūpintis fermos reikalais, jos darbo organizavimo pagerinimu. Fermų aprūpinimui pašarais, malkų sutvarkymui ir kitiems darbams lermoje nėra atskiro žmogaus, dėl ko šiais reikalais turi rūpintis vien* fermos vedėjas Keliuolis. Tuo tarpu fermoje liko visiškai apleista apskaita, laiku nesutvarkomi dokumentai, nevedamos apskaitos knygos. Kolūkio valdyba nedelsiant privalo tuo susirūpinti.

V. Paliulis

Didelę pagalbą ruošiant pašarus visuomeniniams gyvuliams „Gegužės 9-osios“ kolūkiui suteikia Gruzdžių MTS mechanizatoriai. Puikių rezultatų darbe pasiekia jaunas traktorininkas A. Zymanas. Jis kasdien nupiauna po 13–14 ha žolių, esant normal 8 ha. Nuotraukoje: traktorininkas A. Zymanas darbo metu.

I. Baltmano nuotrauka. (ELTA).

LAIŠKAS IŠ TARYBINIO ŪKIO

LAISVO DARBO DŽIAUGSMAS

Įvažiuojant į Obelius, puikoje vietovėje yra Rokiškio tarybinio ūkio Obelių skyriaus centras. Iš vienos pusės jį supa vaizdingos kalvos, iš kitos – Obelių ežeras. Prie pat kelio, tarp išsikerojusio parko medžių stovi baltas tarybinio ūkio skyriaus centrinis pastatas. Netoliese matyti mūriniai gyvulininkystės fermų pastatai.

Buržuaziniams laikais čia, kaip ir Rokiškyje, buvo dvaras, priklausęs Pšezdzieckiui, didžiausiam apylinkės darbo žmonių išnaudotojui ir engėjui. Įsiviešpatavęs apylinkėje grafas Pšezdzieckis, kaip koks voras, ilgus metus čiulpė kumečių prakaitą ir kraują, laikė juos tamsoje ir nuolatiniame skurde.

Tarybinio gyventojai metais čia viskas iš pagrindų pasikeitė. Aplinkui nauji žmonės, nauji darbai, naujos dienos. Tarybinio ūkio skyriaus darbininkai šiantdien dirba su didžiuliu pakilimu, jie žino, kad dirba sau, savo laimelį, kad jų darbas prisideda prie naujo mūsų tarybinės Tėvy-

nės suklestėjimo, prie komunizmo pastatymo mūsų šalyje.

Dabar čia, nedideliame savo apimtimi ir dirbamos žemės masyvu tarybinio ūkio skyriuje didžiausias dėmesys skiriamas produktyviosios gyvulininkystės išvystymui.

Tarybų Sąjungos Komunistų Partijos XIX suvažiavimo direktyvose dėl penkmečio plano Tarybų Lietuvos žemės ūkio darbuotojams iškelti ypač dideli uždaviniai gyvulininkystės išvystymo srityje: „Uztikrinti Lietuvos Tarybų Socialistinėje Respublikoje tolesnį aukštai produktyviosios gyvulininkystės, ypatingai pienintų gyvulių ir kiaulių ūkio išvystymą“. Tarybinio ūkio darbuotojai, vykdydami šiuos uždavinius, jau atsiekė šioje srityje neblogus rezultatus.

Ypač didelis dėmesys čia kreipiamas į kiaulių ūkio vystymą. Kasmet didinamas kiaulių skaičius. Jei 1952 metais fermoje kiaulių skaičius nesiekė 100, tai šiemet jų yra jau virš dviejų šimtų.

Aukštą fermos prekingumą tarybinis ūkis pasiekė išvystęs masinį kiaulių penėjimą. Iš kiaulių ūkio gaunamos didžiausios pajamos.

Nuėję į kiaulių fermą, mes sutinkame kiaulininkę Emilę Semėnienę. Į ūkvedžio Jono Družinskio pasveikinimą kiaulininkė atsako klasimais:

— Kaip, draugas ūkvedy, su kiaulidžių remontu? Ar jau lėšos gautos? Tiesiog nebeįmanoma — aną dieną viena kiaulė įlūžusiose grindyse net koją išsisuko.

Tiesa, patalpos kiaulėms nėra tinkamos. Tačiau Semėnienė dėl to rankų nenuleidžia, o tik labiau rūpinasi jų aptvarkymu, apšvarinimu. Kiaulidėje pavyzdinga švara. Semėnienė viena puikiai spėja prižiūrėti 99 kiaules. Daugiausia iš jų penimos, tame tarpe dvi motininės. Tarybinio ūkio skyriuje daugiausiai užsiimama jų penėjimu, o paršeliai gaunami iš kitų skyrių, kur laikoma daugiau motininų kiaulių.

Pabūvojus fermoje, išryškėja, kiek jėgų ir pasišventimo reikalauja šis darbas. Nuo ankstaus ryto iki vėlaus vakaro, o dažnai ir gerokai nakties pridėdama, čia sukli-

nėjasi Semėnienė. Užtat kiaulės atrodo labai gerai, jų paros priauginimas siekia iki 400–700 gramų.

Siekdama dar geresnių savo darbo rezultatų, Semėnienė uoliai gilina savo žinias. Ji yra aktyviausia ir sropiausia trimečių kursų tarybinio ūkio gyvulininkystės darbuotojams klausytoja.

— Tarybinė santvarka užtikrina man ir mano šeimai kultūringą ir pasiturintį gyvenimą, — kalba Semėnienė. — Mūsų tėvai ir mes patys pergyvenome dvarininkų viešpatavimą, savo prakaitu ir krauju laistėme jų laukus. O dabar viskas pasikeitė. Mes gyvename gerai. Mano atlyginimas siekia iki 600–800 rublių per mėnesį. Gerai uždirba taip pat mano vyras, laukininkystės darbuotojas ir sūnus Kazys — tarybinio ūkio traktorininkas. Praeitais metais mūsų šeimos pajamos siekė iki 20 tūkstančių rublių. Atsidėkodami mylimai Komunistų partijai, mes siekiame dar geriau atlikti savo pareigas, prisidėti prie penkmečio plano įvykdymo.

Tarybinio ūkio Obelių skyriuje dvigubai, palyginti su praeitais metais, išpiestas kar-

vių ūkis. Žymiai prieš laiką įvykdytas pieno primelžimo pusemetinis planas. Tarybinio ūkio melžėjos išpareigojo šiais metais primelžti iš kiekvienos karvės nemažiau kaip 3.600 litrų pieno. Šį išpareigojimą jos garbingai vykdo. Ypač gerus rezultatus pastekė melžėja komunistė Šakalytė, šiuo metu jau pastekusi netoli 3.000 litrų pieno išmilžij iš kiekvienos jai priskirtos karvės.

Tarybinio ūkio darbininkai gyvena pasiturintai ir kultūringai. Nemažą kultūrinį darbą jų tarpe atlieka čia esančio klubo-skaityklos vedėja Jankauskienė. Tarybinio ūkio skyriuje nėra šeimos, kuri nebūtų užsiprenumeravusi po 3–4 laikraščius.

Tarybinio ūkio skyriuje didelį organizacinį vaidmenį atlieka gausi pirminė partinė organizacija. Tarybinio ūkio darbininkai, šiomis dienomis įvykstuose susirinkime susipažinę su TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktojos sesijos rezultatais, su džiaugsmu išreiškė savo meilę partijai ir vyriausybei, pasižadėjo dar aktyviau kovoti už penkmečio užduočių įvykdymą.

A. Vulaitis

Dēl paliaubū Korējoje

PEKINAS, VIII. 12 d. (TASS). Agenlūros Sinchua korespondentis praneša iš Kesono:

Štandien iš Panmynčzonio išvyko pirmieji dešmities neutralū inspekciniū grupiū atstovai į 10 punktu, esančius abiejū pusī ūznugaryje ir suminētus susitarime dēl paliaubū Korējoje. Likēs šī grupiū personalas išvyks iš Panmynčzonio į valstius punktus apie rugptučio 15 d.

Neutraliosios inspekcinės

grupēs stebēs ir Inspektuos kaltaliojimą karinio personalo ir ginklū bei šaudmenū atsargū, įvežamū į Korēją per iškrovimo punktus — Sinjytčū, Čchončžinj, Chynamā, Manpchočžinj ir Juinančū, esančius korējiečių bei kinū pusēs karinės kontrolēs teritorijoje, ir Inčonā, Tegu, Pusanā, Kanyņā ir Kunsanā — teritorijoje, esančioje Sovietiņtū Nactiū karinės vadovybēs karinėje kontrolėje.

(ELTA).

Nutrauktas geležinkelio susisiekimas tarp Prancūzijos ir Šveicarijos

BERNAS, VIII. 13 d. (TASS). Šveicarijos spauda praneša, kad Prancūzijos geležinkelinikū streiko išdavojē pažeistas pašto ir geležinkelio susisiekimas tarp Šveicarijos ir Prancūzijos.

Visiškai nutrauktas susisiekimas tarp Ženevos ir Prancūzijos. Stotyse susikaupia daug žmoniū, kurie negali

išvažiuoti ir yra priversti vykti atgal. Tarptautinai ekspresai, kursuojantieji per Italiją ir Prancūzijā, nevažiuoja toliau už Lozanā ir Bazelį.

Šveicarijos federalinė paštu, telefono ir telegrafo direkcija praneša, kad pašto susisiekimas su Prancūzija visiškai nutrauktas. (ELTA).

Savo reikalo specialistai

Dešinieji socialistai, kurie yra amerikoniškių kapitalistū taryboje, panaudoja visas jėgas, kad nuslopintū dirbančiųjų masiū augantį aktyvumą.

(Iš laikraščių).

— Įsakau jums nuslopinti streiką...
— Paveskite dešiniams socialistams. Jie šitą utliks geriau, kaip mes...

Už „nešvaraus karo“ Indokinijoje nutraukimą

Neseniai, masėms spaudžiant, buvo paleistas iš kalėjimo prancūzų patriotas Anri Martenas, kurio vardas pasidarė prancūzų tautos kovos prieš Prancūzijos imperalizmo „nešvarų karą“ Indokinijoje simboliu. „Anri Marteno paleidimas — rašo laikraštis „Lumanite“ — įgyja ypatingą reikšmę, nes jis įvyko tuo momentu, kuomet kasdien didėja opozicija karui Indokinijoje ir kuri pasiekė tokį ūžmojį, jog pradėjo daryti įtakā net vyriausybiniam sluoksntams“.

Judėjimas už kolonijinio karo Indokinijoje nutraukimą ir už derybas su Vietnamo Demokratinės Respublikos vyriausybe ypač sustiprėjo po paliaubū Korējoje sudarymo, kuris suteikė tautoms viltį, jog bus taikiai sureguliuoti ginčijami tarptautiniai klausimai. Ne vien tik Prancūzijos darbo žmonės karštai trokšta ir reikalauja nutraukti „nešvarų karą“. Dabar jau daugelis valdančiųjų sluoksniū atstovū yra tos nuomonės, kad karas tik silpnina Prancūzijā ir prieštarauja jos nacionaliniams interesams. Iš tikrųjų, septynerių metų karas Indokinijoje kainavo Prancūzijai 3.000 milijardū frankū ir daugelį dešimčių tūkstančių žmoniū gyvybiū. Pastarieji įvykiai drauge su tuo parodė, kad Amerikos imperalistai karą Indokinijoje panaudoja savo pozicijoms šiame be galo turtingame rajone stiprinti. Kalbos Amerikos ir Prancūzijos valdančiuose sluoksniuose apie karo Indokinijoje

„internacionalizavimą“, apeltam tikros dalies „suverenumo“ sutelkimā marionetinėms Indokinijos vyriausybėms yra tiesiai skirtos tam, kad Jungtinės Valstybės išstumtū Prancūzijā iš Indokinijos. JAV nori pačios įsijungti į šį karą ir sustiprinti ten savo pozicijas, ūžmezgant tiesioginius ekonominius ir karinius ryšius su marionetinėms Prancūzijos kolonijū „vyriausybėms“. „Amerikiečiai, — rašo Paryžiaus laikraštis „Oror-Se Maten-le Pei“, — ... laiko Indokiniją ne vien prancūzams priklausančia“.

Tačiau Prancūzijos valdančiuose sluoksniuose yra įtakingū grupiū, kurios vykdo Jungtinėms Valstybėms naudingā ūzsienio politikā ir pasisako už karo išplėtimā šiame žemės rutulio rajone. Prieš jas ir yra nukreiptas prancūzų tautos judėjimas už taikos įvedimā Indokinijoje. Prancūzijos darbo žmonės, reikalaujami nutraukti karo veiksmus Indokinijoje, įneša savo indelį į visame pasaulyje išstovysčiusį galingā judėjimą už tarptautinio įtempimo sumažinimą.

Kyla Bulgarijos darbo žmoniū gerovė

Bulgarijoje įvykdytas trečias iš eilės vieningū valstybinių mažmeninių kainū sumažinimas maisto ir plataus vartojimo prekėms. Nutarimas dēl kainū sumažinimo — naujas pasireiškimas Bulgarijos komunistū partijos ir liaudies vyriausybės rūpinimosi materialinio ir kultūrinio darbo žmoniū lygio kėlimu.

Ekonomikos kilimą socia-

lizniā statančiose liaudies demokratijos šalyse, skirtingai nuo kapitalistinių šaliū, būtinai lydi darbo žmoniū gerovės augimas. Bulgariū tauta penkmečio planā svarbiausiom šakom įvykdė per 4 metus. Šiomis dienomis paskelbtas pranešimas apie liaudies ūkio išvystymo plano įvykdymā per 1953 metų antrąjį ketvirtį rodo nenukrypstantā visū pramonės ir žemės ūkio šakū vystymāsi. Tuo pačiu metu, kaip rodo statistikos valdybos duomenys, kilo gyventojū gyvenimo lygis. Paskirai imant, per šių metų antrąjį ketvirtį gyventojams buvo parduota daugiau (palyginti su tuo pačiu 1952 metų laikotarpiu) mėsos — 11,8 procento, sviesto — 35,2 procento, konditerijos gaminių — 69,5 procento, avalynės — 29,4 procento, vilnoniū audiniū — 31 procentu, medvilniniū audiniū — 15,3 procento.

Naujas kainū sumažinimas įgalins žymiai padidinti bulgarū tautos perkamąją galiā. Sumažinus kainas, vien tik valstybinėje ir kooperatinėje prekyboje gyventojai laimės apie 900 milijonū levū per metus (100 levū lygus 58 rubliams 82 kapeikoms. — S. I.).

Panaši padėtis yra būdinga ir kitoms liaudies demokratijos šalims. Nuolatnis darbo žmoniū gerovės kilimas įtikina demokratinės stovyklos šaliū tautas, kad jų pasirinktasis socializmo kelias yra teisingas kelias, vedas į laimingā ir pasilurimā gyvenimą.

S. Ivanovas

KAPITALO ŠALYSE

Kas dedasi Kenijoje

Daugiau kaip metai anglū kolonijoje Kenijoje (Rytū Afrika) viešpatauja žiaurus teroras. Kariuomenė ir policija vykdo negirdėtā smurtā prieš taikius šios šalies gyventojus. Baudžiamosios operacijos, vykdomos stambiū ginkluotūjų pajėgū, šarvuotū, artilerijos ir aviacijos pagalba, stekia pasmaugti Kenijoje išsiplėtusį liaudies judėjimą prieš nepakeliamā kolonijinę priespaudā ir rasinę diskriminacijā.

Kenija ūžima plačią teritorijā, kuri beveik du su puse karto viršija pačios Anglijos teritorijā. Joje yra 5.250 tūkstančių vietinės kilmės gyventojū, kuriū beveik ketvirtadalis priklauso kikuju padermėi. Ši padermė dabar yra ypač įnirtingai persekiujama, nes ji nuo seno vaidina vadovaujimą vaidmenį Kenijos afrikiečių išsivadavimo judėjime.

Europiečių šioje šalyje yra

ne daugiau kaip 30 tūkstančių. Šie atėjūnai, daugiausia anglai, ūžgrobė derlingiausius rajonus, o afrikiečius suvarė į vadinamąsias rezervacijas, beveik nelinkamas žemdirbystei ir gyvulininkystei. Kikuju padermės rezervacijose, į kurias suvaryta daugiau kaip milijonas žmoniū, gyventojū lankumas stekia baisingā skaičių — 400 žmoniū kvadratiniam kilometre. O gretimame „europiniame“ rajone, kur gyvena apie 12 tūkstančių anglū fermeriū ir jų šeimū nariū, kiekvienam žmogui tenka po 2,5 kv. kilometro tinkamos dirbti žemės. Šie fermeriai, žinoma, nepajėgia įsivairinti tokiū didžiuliū plotū, todėl daugiau kaip 90 proc. iš afrikiečių atimtos žemės yra visiškai nenaudojama.

Gelbėdamiesi nuo bado mirties grėsmės, žmonės bėga iš rezervacijū į miestus arba eina vergauti fermeriams,

kurie verčia juos dirbti savo plantacijose po 270 dienū per metus už skatinį atlyginimą. Miestuose — fabrikuose ir gamybose, geležinkeluose ir uostuose — ūž vienodā darbā darbininkai-afrikiečiai kolonizatoriai moka 25 kartus mažiau, negu europinės kilmės darbininkai. Juodaodžiams darbininkams leista gyventi tik miesto pakraščių landynėse. Daugelis jų visai neturi pastogės. Rasinio išskyrimo politika vykdoma taip pat ligoninėse ir mokyklose. Vieno europiečio vaiko mokymui išleidžiama per metus 11 svarū sterlingū 14 šilingū, o kiekvienam afrikiečiui vaikui — tik 6 šilingai. Mokyklū yra taip mažai, kad mokytiis tegali 18 proc. afrikiečių vaikū.

Visuomeninės organizacijos — „Kenijos afrikiečių sąjunga“, jungianti daugiau kaip 100 tūkstančių valstiečių, ir profsąjungos — padarė visā, ką galima, kad palėngvintū sunkiā liaudies daliā. Jos kreipėsi į SNO prlestiuoda-

mos prieš valdžios organū savivaliavimą, nekartā siuntė peticijas į Anglijos kolonijū ministerijā, bet nei ten, nei čia nerado teisybės. Iki nevilties priversti gyventojai gaivališkai stojo prieš kolonizatorius. Eilėje rajonū bruzdėjimai įgavo aštrias formas.

Anglū valdžios organai atsakė į alkanū žmoniū pasipriešinimą žiauriomis represijomis. Praėjusių metų spalio mėnesį šalyje buvo paskelbta apstausties stovis. Prasidėjo laukinė medžioklė prieš afrikiečius. Kariuomenė ir policijos būriai, šarvuotū ir lėktuvū remlami, valo kaimus ir miškus, šaudo arba siunčia į katorgā ir koncentracijos stovyklas nekaltus žmones, griauna jų lūšneles, konfiskuoja turā. Tarp pasišūtūjų į katorgos darbus — „Kenijos afrikiečių sąjunga“ vadovas Jomo Keniata ir profsąjunginis lyderis Fredas Kubai.

Pastaruoju metu baudžiamosios operacijos Kenijoje įgavo tikrū karo veiksmū

pobūdį. Kenijos gubernatoriaus padėjėjas Poteris pareiškė, kad per pastaruosius du mėnesius buvo ūžmuštas 751 negras ir 223 sužeisti bei „paimti į nelaisvę“. Be to, nuo to laiko, kai šalyje buvo paskelbta apstausties stovis, buvo suimta 115.896 žmonės, iš jų 44.370 atiduota teismui.

Susidorojimas su Kenijos liaudimi sukėlė rūščius pažangiūjų sluoksniū Anglijoje ir kitose šalyse protestus. Visi dori pasaulio žmonės su karšta ūžuojauta seka didvyriškā Kenijos liaudies kovā už savo nuo seno turėtas teises į žemę, už demokratinę laisvės ir už teisę savarankiškai valdyti savo šalį.

S. Dallinas

Už redaktoriū
N. BAJORIUNIENĖ

E K R A N A S

„SAULUTĖ“, „Mano vėjoniū mergaitė“ VIII. 16 d. 21 val.
„Člukas ir Gekas“ VIII. 18—20 d. d. 21 val.